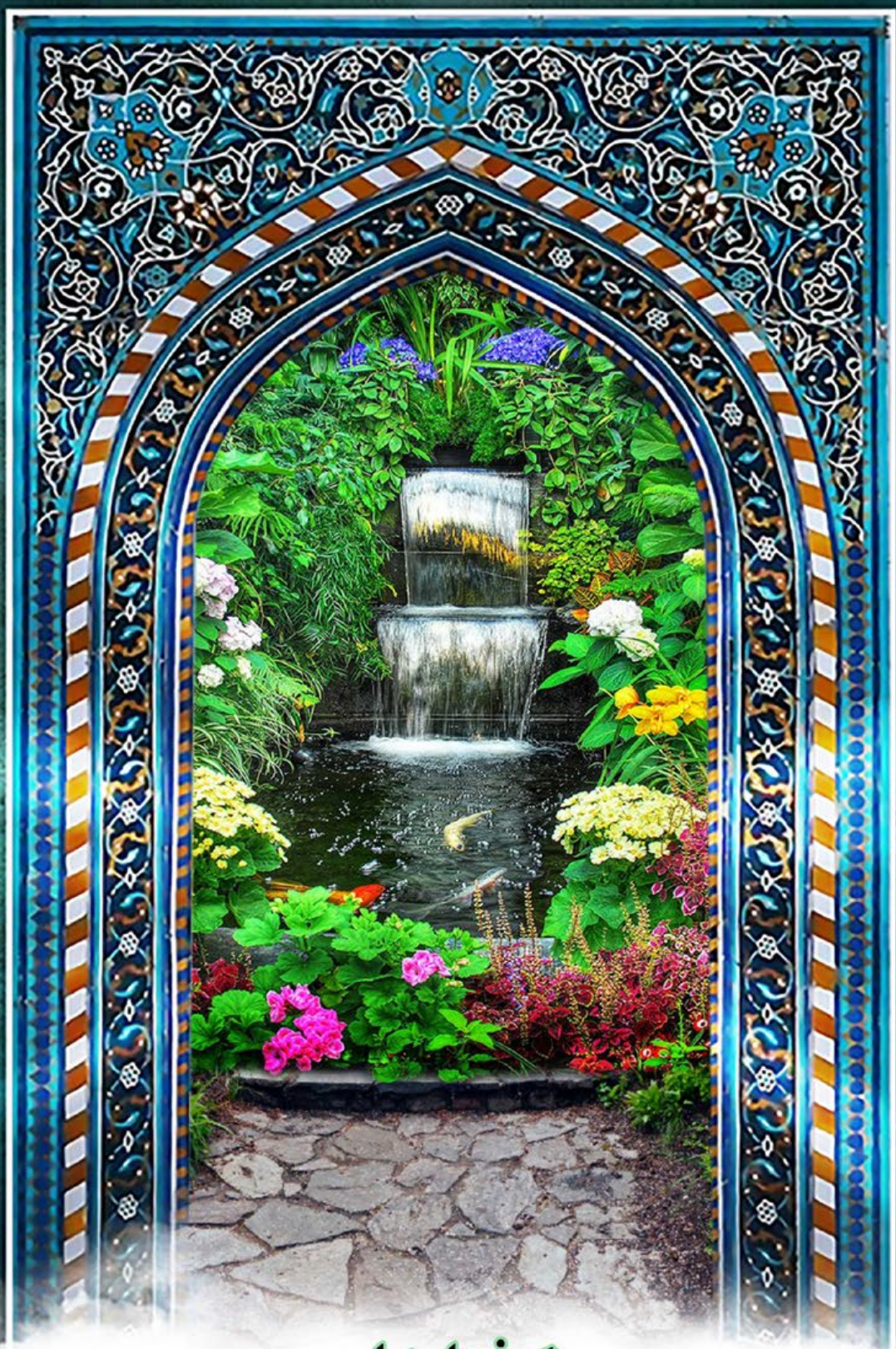

گفتارهای

مَنْصُورِ هَاشِمِی خراسانی

پایگاه اطلاع رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی حفظه الله تعالى

موضوع:

عقاید؛ شناخت خلفاء خداوند؛ مهدی؛ منصور و نهضت زمینه‌سازی برای ظهور مهدی

بسم الله الرحمن الرحيم

دوازده گفتار از آن جناب در ستایش کسانی که او را یاری می‌کنند.

۱. أَخْبَرَنَا مُحَمَّدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ الْهَرَوِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: إِنَّ أَصْحَابِي أَدَقُّ فِي أَعْيُنِ النَّاسِ مِنَ الْكُحْلِ، إِذَا خَرَجُوا بَكِي لَهُمُ النَّاسُ، لَا يَرَوْنَ إِلَّا أَنَّهُمْ يُتَخَطَّفُونَ، فَيُؤَيِّدُهُمُ اللَّهُ وَيَنْصُرُهُمْ وَيَفْتَحُ لَهُمْ مَشَارِقَ الْأَرْضِ وَمَغَارِبَهَا وَهُمْ الصَّدِيقُونَ وَالشَّهَدَاءُ وَهُمْ أَصْحَابُ الْمَهْدِيِّ فِي آخِرِ الزَّمَانِ.

ترجمه‌ی گفتار:

محمد بن عبد الرحمن هروی ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور می‌فرماید: هراینه اصحاب من در چشمان مردم از سرمه ناچیزترند، هنگامی که خروج می‌کنند مردم برایشان می‌گریزند، جز این نمی‌بینند که آنان برچیده خواهند شد، پس خداوند آنان را تأیید می‌کند و یاری می‌رساند و مشرق‌ها و مغرب‌های زمین را برایشان می‌گشاید و آنان صدیقان و شهیدان هستند و آنان اصحاب مهدی در آخر الزمانند.

۲. أَخْبَرَنَا أَحْمَدُ بْنُ عَبْدِ الرَّحْمَنِ وَعَلِيُّ بْنُ دَاوُدَ جَمِيعًا، قَالَا: كُنَّا جَمَاعَةً عِنْدَ الْمَنْصُورِ فَالْتَفَتَ إِلَيْنَا وَقَالَ -فَذَكَرَا قَوْلَهُ إِلَى أَنْ قَالَ: إِلَى اللَّهِ أَشْكُو غُرْبَتِي وَضَعْفَ قُوَّتِي وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ! أَيْنَ إِخْوَانِي؟ أَيْنَ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ؟ أَيْنَ الَّذِينَ سَلَوْا عَنِ الْأَهْلِ وَالْأَوْلَادِ، وَتَجَافَوْا الْوَطْنَ؟ أَيْنَ الْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعِفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ؟ أَيْنَ الَّذِينَ رَفَضُوا تِجَارَاتِهِمْ، وَأَصْرُوا بِمَعَايِشِهِمْ، وَفَقَدُوا فِي أَنْدِيَّتِهِمْ بَغِيرَ غَيْبَةٍ عَنْ مِصْرِهِمْ، وَخَالَفُوا الْبَعِيدَ مِمَّنْ عَاَصَدَهُمْ عَلَى أَمْرِهِمْ، وَخَالَفُوا الْقَرِيبَ مِمَّنْ صَدَّ عَنْ وَجْهِتِهِمْ، وَاتَّكَلُوا بَعْدَ التَّدَابُرِ وَالتَّقَاطُعِ فِي دَهْرِهِمْ، وَقَطَعُوا الْأَسْبَابَ الْمُتَّصِلَةَ بِعَاجِلِ حُطَامٍ مِنَ الدُّنْيَا؟ أَيْنَ عِبَادُ الرَّحْمَنِ؟ أَيْنَ رُهْبَانُ اللَّيْلِ وَلُيُوثُ النَّهَارِ؟ أَيْنَ الرَّبِّيُونَ

الَّذِينَ مَا وَهْنُوا وَمَا اسْتَكَانُوا حَتَّى أَتَاهُمْ نَصْرُ اللَّهِ؟ أَيْنَ الَّذِينَ يُجِبُّهُمْ اللَّهُ وَيُجِبُونَهُ، يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ؟ -الْحَبَر.

ترجمه‌ی گفتار:

احمد بن عبد الرحمن و علی بن داوود هر دو ما را خبر دادند، گفتند: ما در میان جماعتی نزد منصور بودیم، پس به ما روی نمود و فرمود -پس گفتارش را نقل کردند تا جایی که فرمود: به خداوند شکایت می‌برم از غربتم و ضعف توانم و ناچیزی‌ام در نظر مردم! کجا هستند برادران من؟ کجا هستند یاران من به سوی خدا؟ کجا هستند کسانی که از اهل و اولاد خود گسستند و از وطن دور شدند؟ کجا هستند مجاهدان در راه خدا و مردان و زنان و کودکان مستضعف؟ کجا هستند کسانی که کسب و کار خود را رها کردند و به درآمد‌های خود زیان رساندند و از محافل خود ناپدید شدند بی‌آنکه از شهرهاشان غایب باشند و با بیگانه‌ای که آنان را در کارشان کمک رساند هم‌پیمان شدند و به آشنایی که آنان را از هدف‌شان باز دارد پشت کردند و پس از پراکندگی و جدایی در روزگارشان به یکدیگر پیوستند و رشته‌های پیوند خود به داشته‌های بی‌ارج دنیا را بریدند؟ کجا هستند بندگان خدای رحمان؟ کجا هستند راهبان شب و شیران روز؟ کجا هستند خدایی‌هایی که نه سست شدند و نه کم آوردند تا آن گاه که یاری خدا به آن‌ها رسید؟ کجا هستند کسانی که خدا آن‌ها را دوست می‌دارد و آن‌ها خدا را دوست می‌دارند، در راه خدا جهاد می‌کنند و از ملامت ملامت‌گری نمی‌هراسند؟ -**ادامه‌ی خبر.**

٣. أَخْبَرَنَا الْحَسَنُ بْنُ الْقَاسِمِ الطَّهْرَانِيُّ، قَالَ: قُلْتُ لِلْمَنْصُورِ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، مَا يَصْنَعُ أَصْحَابُكَ بِأَبَائِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَعَشَائِرِهِمْ؟! وَاللَّهِ إِنَّ أَحَدَهُمْ لَيَخَافُ فِيكَ أَبَاهُ وَأَخَاهُ وَعَشِيرَتَهُ كَمَا يَخَافُ السُّلْطَانُ! قَالَ: رَحِمَكُمُ اللَّهُ! عَادَيْتُمْ فِيْنَا الْأَبَاءَ وَالْإِخْوَانَ وَالْعَشَائِرَ وَأَجْرَكُمُ عَلَى اللَّهِ، وَاللَّهُ لَيْسَ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ إِلَّا بُلُوعُ الْأَنْفُسِ هَاهُنَا -وَأُمُومًا بِيَدِهِ إِلَى حَلْقِهِ- ثُمَّ قَالَ: اصْبِرُوا عَلَى أَدَائِهِمْ وَدَارُوهُمْ حَتَّى يَأْتِيَ أَمْرُ اللَّهِ! فَلَمَّا قَامَ لِيَذْهَبَ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، إِنَّ لِي زَوْجَةً تُؤْذِينِي وَتُبْغِضُكَ بُغْضًا شَدِيدًا حَتَّى لَوْ انْكَسَرَتْ آيَةٌ فِي النَّبِيِّ لَقَالَتْ هَذِهِ مِنْ عِنْدِ صَاحِبِكَ! قَالَ: طَلَّقْهَا وَلَا تَلَامِسْ جَذْوَةً مِنَ النَّارِ!

ترجمه‌ی گفتار:

حسن بن قاسم طهرانی ما را خبر داد، گفت: به منصور گفتم: فدایت شوم، یارانت با پدران و برادران و خویشان‌شان چه کنند؟! به خدا سوگند هر یک از آنان به خاطر تو از پدر و برادر و خویشش می‌ترسد همان طور که از حکومت می‌ترسد! فرمود: خداوند شما را رحمت کند! به خاطر ما با

پدران و برادران و خویشان دشمنی کردید و اجرتان با خداوند است، به خدا سوگند میان شما و بهشت جز رسیدن جان به اینجا -و با دست به گلو اشاره کرد- فاصله نیست، سپس فرمود: بر آزار آنان صبر پیش گیرید و با آنان مدارا کنید تا آن گاه که امر خداوند برسد! پس چون برخاست تا برود، مردی به نزد او آمد و گفت: فدایت شوم، من همسری دارم که من را آزار می دهد و تو را سخت دشمن می دارد تا حدی که اگر ظرفی در خانه بشکند می گوید که این به خاطر رفیق تو بود! فرمود: طلاقش بده و پاره ای از آتش را لمس نکن!

شرح گفتار:

از این گفتار آن جناب دانسته می شود که نگاه داشتن همسر ناسازگاری که نسبت به نهضت زمینه سازی برای ظهور مهدی علیه السلام عناد دارد، شایسته نیست، ولی باید با پدر، برادر و خویشاوند معاند تا هنگام رسیدن امر خداوند مدارا کرد.

۴. أَخْبَرَنَا عِيسَى بْنُ عَبْدِ الْحَمِيدِ الْجَوْزَجَانِيُّ، قَالَ: قَالَ لِي الْمَنْصُورُ: مَا يَمْنَعُكُمْ مِنْ أَنْ تَتَزَوَّجُوا مُؤْمِنَاتٍ مُوَافِقَاتٍ فَتَكْتُمُوا وَتَوَاصِلُوا؟ أَتُرِيدُونَ أَنْ تُبَيِّرُوا هَذَا الْأَمْرَ؟ قُلْتُ: جُعِلْتُ فِدَاكَ، أَلَسْتُ أَنْتَ لَا زَوْجَةَ لَكَ؟! قَالَ: سُبْحَانَ اللَّهِ! إِنِّي لَسْتُ كَأَحَدِكُمْ! إِنِّي رَجُلٌ سَيَّاحٌ فِي الْأَرْضِ! قُلْتُ: إِنَّا لَمْ نُرِدْ مُخَالَفَةَ أَمْرِكَ وَلَكِنْ أَهَمَّتْنَا الدَّعْوَةُ إِلَى اللَّهِ وَخَلِيفَتِهِ فَوَجَدْنَا الْعُرْوَةَ أَخْفَ عَلَيْنَا، فَسَكَتَ الْمَنْصُورُ لَمَّا سَمِعَ ذَلِكَ كَأَنَّهُ رَقَّ لَنَا ثُمَّ قَالَ: رَحِمَكُمُ اللَّهُ، أَنْتُمْ رُهْبَانُ هَذِهِ الْأُمَّةِ تَنْهَجُونَ عَلَى مِنْهَاجِ الْمَسِيحِ عَلَيْهِ السَّلَامُ وَأَنْتُمْ الْخَوَارِئُونَ لِلْمَهْدِيِّ عَلَيْهِ السَّلَامُ تَدْعُونَ إِلَيْهِ وَتَنْصُرُونَهُ وَأَنْتُمْ الْأُمَّةُ الْمَعْدُودَةُ فِي الْقُرْآنِ، فَاصْبِرُوا لِلَّهِ وَاسْتَغْفِرُوا أَيْتَهَا الْعَصَابَةَ الْمَرْحُومَةَ!

ترجمه ی گفتار:

عیسی بن عبد الحمید جوزجانی ما را خبر داد، گفت: منصور به من فرمود: چه چیزی شما را باز می دارد از اینکه با زنان مؤمن موافق ازدواج کنید تا بسیار شوید و ادامه یابید؟ آیا می خواهید که این امر را منقطع سازید؟ گفتم: فدایت شوم، آیا نه این است که تو خود همسری نداری؟! فرمود: سبحان الله! من مانند یکی از شما نیستم! من مردی بسیار گردش کننده در زمینم! گفتم: ما قصد مخالفت با امر تو را نداشتیم، ولی دعوت به سوی خداوند و خلیفه اش ما را اندیشناک کرد، پس تجرّد را بر خود سبک تر یافتیم، پس منصور چون این را شنید سکوت کرد، چنانکه گویی بر ما رقت یافت، سپس فرمود: خداوند شما را رحمت کند، شما راهبان این امت هستید که به شیوه ی مسیح علیه السلام عمل می کنید و شما خواریون مهدی علیه السلام هستید که به سوی او فرا می خوانید و او را یاری می کنید و شما امت شمرده شده در قرآن هستید، پس برای خداوند صبر کنید و عفت پیش گیرید ای گروه رحمت شده!

ترجمه‌ی گفتار:

احمد بن عبد الرحمن طالقانی ما را خبر داد، گفت: گمان می‌کردم که منصور مردی از مردمان نخستین است تا آن گاه که او را دیدم و از او شنیدم که به یاران خود می‌فرماید -پس گفتار او را ذکر کرد تا جایی که فرمود: هرآینه شما حزب خداوند و یاران او و گواهان بر مردم هستید، کسی را برگزیدید که خداوند او را برگزید (یعنی مهدی) و کسی را برگزیدند که بی‌خردان فریب‌خورده او را برگزیدند (یعنی حاکمان گوناگون)، پس بر راه خود ثابت قدم بمانید تا آن گاه که بر حوض پیامبرتان صلی الله علیه و آله و سلم وارد شوید!

۷. أَخْبَرَنَا صَالِحُ بْنُ مُحَمَّدٍ السَّبْزَوَارِيُّ، قَالَ: سَمِعْتُ الْمَنْصُورَ يَقُولُ: أَقُولُ لَكُمْ الْحَقَّ، مَنْ اسْتَقَامَ مَعِيَ فِي قِلَّةِ الْعَدَدِ وَكَثْرَةِ الْأَعْدَاءِ كَانَ كَمَنْ اسْتَقَامَ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ فِي أَحَدٍ وَالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ فِي كَرْبَلَاءَ.

ترجمه‌ی گفتار:

صالح بن محمد سبزواری ما را خبر داد، گفت: شنیدم منصور می‌فرماید: به شما حق را می‌گویم، هر کس با من در زمان کمی تعداد و بسیاری دشمنان استقامت کند، مانند کسی است که با پیامبر صلی الله علیه و آله و سلم در احد و حسین علیه السلام در کربلا استقامت کرده است.

۸. أَخْبَرَنَا عَبْدُ اللَّهِ بْنُ مُحَمَّدٍ الْبَلْخِيُّ، قَالَ: شَكَّوْتُ إِلَى الْمَنْصُورِ قِلَّةَ عَدَدِنَا، فَقَالَ: قَدْ كُتِبَ هَذَا مِنْ قَبْلُ، أَنْتُمْ جَيْشُ الْعَضْبِ، تَجْتَمِعُونَ قَرْعًا كَقَرْعِ الْحَرِيفِ مِنَ الْمُدُنِ مَا بَيْنَ الْوَاحِدِ وَالْإِثْنَيْنِ وَالثَلَاثَةِ وَالْأَرْبَعَةِ وَالْخُمْسَةِ وَالسَّتَةِ وَالسَّبْعَةِ وَالثَّمَانِيَةِ وَالْتَّسْعَةِ وَالْعَشْرَةَ حَتَّى تَكْمُلَ الْحُلُقَةُ؛ قُلْتُ: وَمَا الْحُلُقَةُ؟ قَالَ: عَشْرَةُ آلَافٍ رَجُلٍ قُلُوبُهُمْ كَزَبْرِ الْحَدِيدِ، لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ؛ إِذَا اجْتَمَعُوا وَقَامَتْ رَأْيَانُهُمْ نَزَلَ عَلَيْهِمْ جَبْرَائِيلُ وَمِيكَائِيلُ فِي جُنْدٍ مِنَ الْمَلَائِكَةِ مُسَوِّمِينَ!

ترجمه‌ی گفتار:

عبد الله بن محمد بلخی ما را خبر داد، گفت: به منصور از کمی تعدادمان شکایت کردم، پس فرمود: این از پیش نوشته شده است، شما سپاهیان خشم هستید، مانند ابرهای پاییزی از شهرهای گوناگون جمع می‌شوید، یک نفر و دو نفر و سه نفر و چهار نفر و پنج نفر و شش نفر و هفت نفر و هشت نفر و نه نفر و ده نفر، تا آن گاه که حلقه کامل شود! گفتم: حلقه چیست؟ فرمود: ده هزار مرد که دل‌هاشان مانند پاره‌های آهن است، خداوند را در چیزی که فرمانشان دهد نافرمانی نمی‌کنند و هر چه فرمان داده شوند را به انجام می‌رسانند! پس چون جمع شدند و پرچم‌هاشان برافراشته شد، جبرئیل و میکائیل در میان لشکری از فرشتگان نشان‌دار بر آنان نازل می‌شوند!

۱۱. أَخْبَرَنَا بَعْضُ أَصْحَابِنَا، قَالَ: قَالَ لِي الْمَنْصُورُ: كَمْ أَنْتُمْ بِهَذِهِ الْقَرْيَةِ؟ قُلْتُ: سَبْعَةٌ - جُعِلْتُ فِدَاكَ! قَالَ: مَا عَذَّبَ اللَّهُ قَرْيَةً فِيهَا سَبْعَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ.

ترجمه‌ی گفتار:

یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت: منصور به من فرمود: شما در این قریه چند نفر هستید؟ گفتم: هفت نفر - فدایت شوم! فرمود: خداوند قریه‌ای که در آن هفت نفر از مؤمنان هستند را عذاب نمی‌کند.

۱۲. أَخْبَرَنَا بَعْضُ أَصْحَابِنَا، قَالَ: دَخَلَ عَلَيْنَا الْمَنْصُورُ فِي بَلَدَتِنَا فَقَالَ: كَمْ أَنْتُمْ بِهَذِهِ الْبَلَدَةِ؟ قُلْتُ: أَرْبَعُونَ! قَالَ: أَنْتُمْ نُورُ اللَّهِ فِي ظُلُمَاتِ الْأَرْضِ.

ترجمه‌ی گفتار:

یکی از یارانمان ما را خبر داد، گفت: منصور در شهرمان بر ما وارد شد و فرمود: شما در این شهر چند نفر هستید؟ گفتم: چهل نفر! فرمود: شما نور خداوند در تاریکی‌های زمین هستید.

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی

پایگاه اطلاع‌رسانی دفتر منصور هاشمی خراسانی، حفظه الله تعالى

صفحه توییتر پایگاه

صفحه اینستاگرام پایگاه

صفحه کانال تلگرام پایگاه

صفحه فیسبوک پایگاه

لینک مطلب فوق

* لطفاً بر روی لینک مورد نظر خود کلیک کنید.